

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

FERENCSIK kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(33275/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. január 22.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Ferencsik kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2012. december 11-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (33275/08. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Ferencsik Attila („a kérelmező”) 2008. június 14-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Herczeg A, Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2011. augusztus 22-én a kérelem közlésre került a Kormány felé. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1958-ban született és Balassagyarmaton él.
5. 1997. április 26-án csalás miatt büntetőeljárás indult a kérelmező és tizennyolc további terhelt ellen. 2003-ig a kérelmező utazási tilalom hatálya alatt állt.
6. 2003. január 27-én a Fővárosi Főügyészség vádat emelt a kérelmező ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróságon. 2007 februárjától a Kerületi Bíróság 109 tárgyalást tartott, 101 tanút és 11 szakértőt hallgatott meg.
7. 2007. november 14-én a Kerületi Bíróság ítéletet hozott, melyben felmentette a kérelmezőt. A kérelmező és védőügyvédje tudomásul vette az ítéletet, ezért az ítélet e napon jogerőssé vált.
8. Az írásbeli ítéletet 2008. január 17-én kézbesítették a kérelmező számára.

A JOG

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

10. A Kormány vitatta a panaszt, különösen azzal érvelve, hogy a kérelem megkésetten került benyújtásra, mivel a hazai jogerős ítélet a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. november 17-én hozott ítélete volt. Mivel a kérelmező és védőügyvédje tudomásul vette az ítéletet, az ítélet e napon jogerőssé vált, a kérelem viszont csak 2008. június 14-én – azaz hat hónappal később – került benyújtásra.

11. A Bíróság észrevételezi, hogy amennyiben valamely kérelmező jogosult arra, hogy számára automatikusan kézbesítsék a jogerős hazai határozatot, úgy az Egyezmény 35. cikke 1. bekezdésének tárgya és célja akkor teljesül legjobban, ha a hat hónapos időszak számítása az ítéleti példány kézbesítésének időpontjától kezdődik (*Worm v. Austria*, 29 August 1997, § 33, *Reports of Judgments and Decisions* 1997 V), ami 2008. január 17. volt. Ezért a Kormány kifogását el kell utasítani, s a kérelem ezen részét elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A figyelembe veendő időszak 1997. április 26-án kezdődött, és 2007. november 14-én zárult le. Ilyen módon az eljárás egyetlen bírósági szinten tíz évig és hat hónapig tartott. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

13. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset összes körülményének fényében, nevezetesen az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint annak alapján kell megítélni, hogy mi volt a jogvita tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], fent hivatkozott 43. bekezdés). A Kormány hangsúlyozta az ügy kifejezetten bonyolult voltát, valamint utalt a megtartott tárgyalások, továbbá a meghallgatott tanúk és szakértők nagy számára. Az ügy bonyolult voltát elismerve a Bíróság mindazonáltal megjegyzi, hogy az eljárás során jelentős inaktív időszakokra került sor, így például a vádirat benyújtása, valamint az első tárgyalás megtartása között is (ld. fenti 7. bekezdés). A benyújtott anyagokat megvizsgálva és a kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság úgy véli, hogy az eljárás meglehetősen bonyolult volta ellenére a jelen ügyben az eljárás túlságosan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

14. A kérelmező az őt megillető, családi élet tiszteletben tartásához való jognak a panaszolt eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett megsértését is panaszolta. Az Egyezmény 8. cikkére támaszkodott. Különösen azt

terjesztette elő, hogy az eljárás ésszerűtlen elhúzódása miatt cége tönkrement, ő maga pedig túlzottan hosszú ideig állt vád alatt.

A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz a fent vizsgált panaszhoz kapcsolódik, ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani. A 6. cikk 1. bekezdésével kapcsolatos döntésre (ld. fenti 13. bekezdés) figyelemmel a Bíróság úgy véli: nem szükséges megvizsgálni, hogy az ügyben a 8. cikket megsértették-e (ld. többek között *Laino v. Italy* [GC], no. 33158/96, § 25, ECHR 1999-I).

15. Az Egyezmény 8. cikke alapján a kérelmező azt is panaszolta, hogy 2003-ig utazási tilalom hatálya alatt állt. A kérelem azonban 2008. június 14-én, azaz az Egyezmény 35. cikkének 1. bekezdésében lefektetett hat hónapos határidőn túl került benyújtásra. Ebből következően a kérelemnek ezt a részét az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

16. A kérelmező továbbá előterjesztette, hogy a büntetőeljárás során olyan újságcikkek jelentek meg, amelyek a 8. cikkben számára biztosított jogokat megsértve kedvezőtlen színben tüntették őt fel. A Bíróság észrevételezi, hogy a kérelmező nem indított pert jóhírnevének megsértése miatt a hazai hatóságok előtt. Ebből következően a kérelem ezen részét a hazai jogorvoslatok kimerítésének elmulasztása miatt az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

17. Végül, a kérelmező azon előterjesztése, hogy nem változtathatott lakhelyet, teljességgel alaptalan. Ezért a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan a 35. cikk 3. bekezdésének (a) pontja alapján, így ezt a részt az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

18. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 1.000.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt. A Kormány vitatta az igényt. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, és ilyen címen méltányossági alapon 11.500 eurót ítél meg számára.

19. A kérelmező további 30.000 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdéssel kapcsolatosan. A birtokában lévő információkra és esetjogára figyelemmel a Bíróság az összes költség tekintetében 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által képviselt kérelmező számára.

20. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos, valamint a túlzott hosszhoz kapcsolódóan a 8. cikk alapján tett panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. cikke alapján tett panasz vizsgálata nem szükséges;
3. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 11.500 (tizenegyezer-ötszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. január 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök